

SWEDISH SOCIETY DISCOFILS

JUBILEUMSSKIVA 1964

Sida 1

1. SINFONIA (P. Chiarini, tidigare tillskriven Pergolesi) 4'45
Allegro vivo - Andantino - Allegro assai
(Uvertyr till Il Geloso Schernito)
Drottningholms kammarorkester
Dirigent Lamberto Gardelli
Från festföreställningen på Drottningholms slottsteater
24/9 1955
2. DROTTNINGHOLM (C. M. Bellman) 2'10
Åke Claesson, uppläsning
Från festföreställningen på Drottningholms slottsteater
24/9 1955
3. ITALIENAREN MED GIPSFIGURERNA 2'19
(G. Wennerberg)
Pelle Odman, sång till luta
Inspelad 1952. Överföring från 78-varvsskiva
4. STATT UPP MIN ÄLSKADE (ur Höga Visan - Melartin) 3'25
Greta Söderman, sopran
Gunnar Sundén, piano
Inspelad 1952. Överföring från 78-varvsskiva
5. HÄRLIG ÄR JORDEN (Sv. Psalm nr 21, Ingemann, musiken ursprung obekant) 4'00
Kempekören
Dirigent Hugo Alfvén
Inspelad i Husumgården, Husum, under pågående repetition oktober 1952
6. HUGO ALFVÉN BERÄTTAR OM ROSLAGSVÅR 3'10
Intervjuare Hans Peter Kempe
Kungl. Hovkapellet spelar under tonsättarens ledning
Intervjun inspelad i maj 1957
2. VÄREN FLYKTAR HASTIGT (Runeberg - Sibelius) 1'40
Aulikki Rautavaara, sopran
Inspelad i Musikaliska Akademiens hörsal 1955
3. POJKARNE (Lenngren - Gluck) 4'20
Pelle Odman, sång till luta
Inspelad 1952. Överföring från 78-varvsskiva
4. TRE DIKTER (Hans Peter Kempe) 1'47
VÄRPSALM - UR LOGGEN - ANDANTINO
Hans Peter Kempe, uppläsning
Inspelad i Discofil studio mars 1964
5. SÅNGEN OM KORSSPINDELN 4'43
(Sibelius - parafra av K. Ekman)
Gunnar Sundén, piano
Inspelad 1954 i Discofil studio
6. BANDET GÅR MED EVERT TAUBE 5'22
Efter inspelningen av "O eviga ungdom, mitt hjärta ..."
Inspelad november 1956 i Discofil studio

Sida 2

1. SÅNGEN (Ur kantat för barytonsolo, manskör och orkester, A. Lind - H. Lundvik) 3'42
Erik Saedén, baryton
Stockholms filharmoniska orkester
Dirigent Hilding Asker
Inspelad i Konserthusets stora sal under pågående konsert november 1954

Evert Taube och Hans Peter Kempe

Hans Peter Kempe och Hugo Alfvén

Skivan producerad och redigerad av Hans Peter Kempe och Frank Hedman
Lutspelaren på omslaget och etiketten ritad av Yngve Berg

SWEDISH SOCIETY DISCOFIL 10 ÅR

Vid jultiden 1954 debuterade Swedish Society Discofil med en utgåva av Hugo Alfvéns Midsommarvaka, inspelad av Kungl. Hovkapellet under tonsättarens ledning. Med den skivan inleddes en ny epok inom svensk skiv-produktion. Den fick omedelbart utmärkta lovord i pressen och är fortfarande, efter tio år, en av de mest sålda svenska inspelningarna inom den seriösa musiken. Det hela började egentligen långt tidigare. Vid mitten av 40-talet bedrev Hans Peter Kempe universitetsstudier i Uppsala. Redan på den tiden var han en ivrig discofil — därav namnet på företaget — med en hemlig ambition att en dag få igång en produktion av svensk musik av högsta kulturella standard. Planerna fick vila medan han några år tjänstgjorde som folkhögskollärare. Han avbröt emellertid denna bana för att i början av 50-talet realisera den gamla drömmen om musik på skiva.

Förutsättningarna att lyckas var de allra bästa. Hans Peter Kempe hade ett utpräglat tekniskt intresse kombinerat med hobbyerfarenheter. Men det var inte bara teknik för hans del. Intresset för musik hade grundlagts i uppväxtmiljön via levande musik och genom kontakt med utövande musiker. Lagg därtill pianolektioner sedan barnåren och musikforskning i Uppsala. I Discofilproduktionen kan man också utläsa ett pedagogiskt intresse hos upphovsmannen.

De första inspelningarna gjordes direkt på 78 varvs lackskivor (man hade inte tillgång till bandspelare då) hemma i vardagsrummet. Två av dessa, från 1952, redovisas på denna samlingsutgåva. Det är Pelle Odman, vännen i familjen, som sjunger till luta. Sedan bandspelare anskaffats utökade Hans Peter Kempe verksamheten med privatinspelningar i olika sammanhang, bl.a. för orkesterföreningar och skolor landet runt. Allt medan han fick mer och mer praktik och erfarenhet.

Så var alltså bakgrunden när han vintern 1954 ansåg tiden mogen för att ge ut den första kommersiella skivan, Midsommarvakan, som dessutom togs upp i stereo — för övrigt den första stereoinspelningen i Skandinavien. Linjerna för den fortsatta produktionen lades upp: det skulle bli seriös musik av klassiska och samtida tonsättare, dessutom svenska diktare läsande egna verk.

Bläddrar men igenom en samlingskatalog över de gångna tio årens produktion är det lätt att konstatera att de första riktlinjerna följts mycket noga. På ett 60-tal skivor ställs man inför ett stycke svensk musikhistoria: Alfvén, Bellman, Blomdahl, Bäck, Eklund, de Frumerie, v. Koch, Larsson, Lidholm, Nystroem, Olsson, Pettersson, Rangström, Roman, Rosenberg, Sjöberg, Sjögren, Wikmansson och Wirén. Dessutom Evert Taube, som sjunger och berättar, svenska romanser tolkade av Elisabeth Söderström och Erik Saedén, svenska psalmer, studentsång, svenska diktarröster, levande svensk lyrik, Strindbergs Fröken Julie med Inga Tidblad i titelrollen och, inte att förglömma, en serie med svenska folkmål.

Alla skivorna har naturligtvis inte gått lika bra men detta beror inte på några tekniska eller konstnärliga brister. Det är nu en gång så med produktion av seriös musik på skiva. Initiativet applåderas men försäljningen är trög. Några speciella framgångar kan dock noteras, exempelvis den redan nämnda Alfvén skivan, dessutom Romans Drottningholm musik och Lars-Erik Larssons Förklädd gud.

Hans Peter Kempe kan själv ta åt sig äran för det fina resultatet, av tio års fruktbarande och inspirerande arbete som inofficiell kulturambassadör. Hans tekniska kunnande har resulterat i den allmänt höga kvaliteten på Discofilskivorna, musikintresset har gett katalogen dess bredd och allsidighet, pedagogen i honom har i sin tur lett till att en del av repertoaren särskilt väl lämpar sig för skolbruk.

Den jubileumsskiva, som här presenteras, är ett slags tvärsnitt genom hela verksamheten. Den upptar några gamla upptagningsar, som tidigare varit i handeln som 78 varvare, men resten är hittills opublicerat material ur Discofilskivornas arkiv. Här möter oss Hugo Alfvén, Greta Söderman, Evert Taube, Aulikki Rautavaara och flera andra. Även Hans Peter Kempe själv, i egenskap av diktare och uppläsare.

Utan överdrift kan sägas att han har många strängar på sin lyra.
Frank Hedman